

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende præstationer af rejsetjenesteydelser af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)«

(KOM(2003) 78 endelig — 2003/0057 (COD))

(2003/C 220/13)

Rådet besluttede den 12. marts 2003 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

I betragtning af spørgsmålets hastende karakter besluttede EØSU på sin 400. plenarforsamling den 18. og 19. juni 2003, mødet den 18. juni, at udpege Rafael Barbadillo López til hovedordfører og vedtog følgende udtalelse med 65 stemmer for og 1 hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. Kommissionen offentliggjorde den 8. februar 2002 et forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer ⁽¹⁾.

1.2. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse om dette forslag den 17. og 18. juli 2002 ⁽²⁾.

1.3. Europa-Parlamentet vedtog den 24. september 2002 en betænkning ⁽³⁾ om dette forslag til Rådets direktiv og foreslog nogle ændringer hertil. Kommissionen godkendte én af dem, nemlig den om indførelse af princippet om »one stop shop« for ikke-etablerede leverandører af rejsetjenesteydelser med kunder i EU og forpligtede sig til at ændre det oprindelige direktivforslag og fremlægge det deraf følgende ændrede forslag til direktiv.

1.4. Princippet om »one stop shop« for ikke-etablerede leverandører af tjenesteydelser med kunder i EU er baseret på Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser ⁽⁴⁾ og Rådets

forordning (EF) nr. 792/2002 af 7. maj 2002 om midlertidig ændring af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel ⁽⁵⁾.

1.5. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse ⁽⁶⁾ om direktiv 2002/38/EF og om forordning (EF) nr. 792/2002 den 29. og 30. november 2000.

1.6. Tilføjelserne til det ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer ⁽⁷⁾ gør det nødvendigt at ændre forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ⁽⁸⁾ for at regulere proceduren for udveksling af oplysninger mellem den medlemsstat, hvor en operatør, der ikke er etableret i EU, er momsregistreret, og de øvrige medlemsstater.

1.7. Derfor har Kommissionen fremsat et nyt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende præstationer af rejsetjenesteydelser ⁽⁹⁾, som den har forelagt EØSU til udtalelse.

⁽¹⁾ KOM(2002) 64 endelig.

⁽²⁾ EFT C 241 af 7.10.2002, s. 83.

⁽³⁾ Betænkning om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer (KOM(2002) 64 endelig — C5-0112/2002 — 2002/0041 (CNS)), PE 307.532, A5-0274-2002.

⁽⁴⁾ EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41.

⁽⁵⁾ EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 59.

⁽⁷⁾ KOM(2003) 78 endelig.

⁽⁸⁾ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

⁽⁹⁾ KOM(2003) 78 endelig/2.

2. Kommissionens forslag

2.1. Det ændrede forslag til Rådets direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer⁽¹⁾ opstiller en ramme for beskatning af leverancer af rejsetjenesteydelser i Fællesskabet fra ikke-etablerede afgiftspligtige personer. Denne ramme er baseret på fastlæggelsen af nogle krav om momsregistrering og -betaling i en hvilken som helst medlemsstat. For at sikre, at de ikke-etablerede leverandører af tjenesteydelser opfylder deres forpligtelser og under hensyntagen til, at forbrugsmedlemsstaten skal fremsende den nødvendige information til de øvrige medlemsstater, foreslår Kommissionen en ændring af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)⁽²⁾.

2.2. Kommissionen foreslår nærmere bestemt to ændringer af forordning (EØF) nr. 218/92, nemlig et nyt afsnit III B med seks nye artikler og en ændring af artikel 13, stk. 1, første punktum.

2.3. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person bør ad elektronisk vej sende oplysninger til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse, ophør og ændring af vedkommendes virksomhed. Identifikationsmedlemsstaten skal for sin del ad elektronisk vej videresende dem til myndighederne i de øvrige medlemsstater sammen med identifikationsnummeret senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne er modtaget. Identifikationsmedlemsstaten skal ligeledes ad elektronisk vej underrette disse myndigheder, hvis en ikke-etableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

2.4. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal ad elektronisk vej indgive momsangivelsen til identifikationsmedlemsstaten, som på sin side elektronisk skal fremsende angivelsen til myndighederne i den relevante medlemsstat inden for ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Hvis identifikationsmedlemsstaten kræver, at angivelsen foretages i en anden valuta end euro, skal den — før den videresender angivelsen til andre medlemsstater — omregne beløbene til euro under anvendelse af den kurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort.

2.5. Medlemsstaternes myndigheder skal opbygge en database med oplysninger om ikke-etablerede rejsebureauer.

2.6. Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, der skal modtage betalingen, har udpeget

hertil. Hvis den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Medlemsstaterne underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, samt om ændringer i standardafgiftssatsen. Sidstnævnte oplysning skal også indberettes til Kommissionen.

3. Bemærkninger

3.1. EØSU bifalder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende præstationer af rejsetjenesteydelser.

3.2. EØSU understreger dog, at ændringen af forordning (EØF) nr. 218/92, som er genstand for denne udtalelse, kun bør vedtages, hvis det ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om særordningen for rejsebureauer⁽¹⁾ vedtages, eftersom ændringen af forordningen kun er nødvendig, hvis princippet om »one stop shop« reelt indføres for ikke-etablerede leverandører af rejsetjenesteydelser, som driver forretning med kunder i EU på de betingelser, der er fastlagt i det ændrede forslag til direktiv.

3.3. EØSU godkender forslaget om at give ikke-etablerede leverandører af rejsetjenesteydelser mulighed for at opfylde deres forpligtelse til at fremsende angivelse ad elektronisk vej, som fastsat i det ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer⁽¹⁾. Det ville imidlertid være mere rimeligt, om de pågældende operatører kunne opfylde deres forpligtelser på anden måde end ad elektronisk vej, eftersom begrænsningen til det elektroniske medium kan være en yderligere hindring for, at operatører fra tredjelande lader sig momsregistrere og indsender angivelser. EØSU er dog klar over, at medlemsstaterne næppe vil gå med til ikke-elektroniske procedurer, fordi de er dyrere at administrere.

⁽¹⁾ KOM(2003) 78 endelig.

⁽²⁾ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

3.4. EØSU frygter især, at der ikke vil være nogen garanti for, at de tredjelandsoperatører, som leverer rejsetjenesteydelser til kunder i EU, opfylder deres forpligtelse til at indsende oplysninger og betale afgift som fastsat i forslaget til forordning. Direktivets mål om imødegåelse af illoyal konkurrence fra ikke-EU-operatører over for EU-operatører kan herved blive undermineret.

3.5. EØSU bifalder forordningens procedure for administrativt samarbejde mellem identifikationsmedlemsstaten og de øvrige medlemsstater, men anbefaler en større præcisering i artikel 9 i), stk. 2, første punktum, af, til hvilke medlemsstater identifikationsmedlemsstaten ad elektronisk vej skal fremsende momsangivelser fra ikke-etablerede leverandører af rejsetjenesteydelser. Det fremgår ikke klart, om den skal videresende den til alle medlemsstater eller kun til forbrugsmedlemsstaterne.

3.6. EØSU understreger, at henvisningen i den spanske version af artikel 9 j) til artikel 26, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF, bør ændres til »parte b)«, i overensstemmelse med ordlyden af artikel 26 i det ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer⁽¹⁾.

4. Konklusioner

4.1. EØSU støtter de initiativer, Kommissionen har taget til at udvikle en passende ramme for samarbejde mellem medlemsstaterne, som kan få den særordning for rejsebureauer, Kommissionen har foreslået indført ved ændring af direktiv 77/388/EØF, til at fungere ordentligt.

⁽¹⁾ KOM(2003) 78 endelig.

4.2. EØSU mener ligesom Kommissionen, at konkurrencemæssige ulemper for EU-operatører i forhold til operatører fra tredjelande bør fjernes.

4.3. EØSU mener, at forordningsforslaget er et fremskridt i retning af en regulering, som tager sigte på at fjerne konkurrencemæssige ulemper for EU-operatører i forhold til operatører fra tredjelande. EØSU er dog i tvivl om, hvorvidt man reelt vil kunne nå målene om at komme ikke-EU-operatørers illoyale konkurrence over for EU-operatører til livs, eftersom dette afhænger af ikke-EU-rejseoperatørernes vilje til at lade sig registrere og betale. Den ændring, Kommissionen foreslår, er således ikke nogen garanti for, at den elimineres.

4.4. EØSU godkender forordningsforslagets bestemmelse om informationsudveksling og proceduren for overførsler mellem medlemsstaterne i medfør af den særordning for rejsebureauer, Kommissionen har foreslået indført ved ændring af direktiv 77/388/EØF.

4.5. For at gøre forordningen klarere opfordrer EØSU dog Kommissionen til at supplere eller ændre artikel 9 i), stk. 2, første afsnit, for at præcisere, til hvilke medlemsstater identifikationsmedlemsstaten ad elektronisk vej skal fremsende momsangivelser fra ikke-etablerede leverandører af rejsetjenesteydelser, og korrigerer henvisningen i den spanske version af artikel 9 j) til artikel 26, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF, til »parte b)«, i overensstemmelse med ordlyden af artikel 26 i det ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF.

Bruxelles, den 18. juni 2003.

Roger BRIESCH

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg